

կը վազեն . և վերջին հայեցուած մը տալով այս գերույ որդւոյն փառաւոր պաշտին , տանը ետեի գունէն դուրս ելանք , որ աւելի ուղղակի ճամբով մեր տունը կ'իջնայինք :

Գունէն դուրս որ ելանք , “ Ասոնք են ուրեմն , կանչեցի , այն առաքիւնի Հռովմայեցոց սերունդքը : — Յաջորդները զուրցէ ” , տաքութեամբ մը պատասխանեց Ղուկիոս : Ան ատենը Սիրոս ըսաւ . “ Աղէկ է մասժութիւնդ , սիրելի Ղուկիոս , այս մարդուս վրայօք , որն որ պարզ անուամբ միայն Հռովմայեցի է , ու ուրիշ բան չներկայացըներ , բայց եթէ աւելի հռչակաւոր նախատիպներու ծիծաղելի բազմութիւն մը . սակայն այս նախատիպները այսօրուան օրս կենդանի են , և այնպէս բազմաթիւ որ քիչ ատենէն ալ անոնց երեսը նայող պիտի չըլլայ : Աւելի այն հին Հռովմայեցիները մատով պիտոր ցուցուին , որոնք նոր փառաւորութեանը մէջ , կրցեր են հին պարզութեան հետքը պահել : Ինչպէս յիշատակարաններ որ տեղ տեղ աշխարհքի մը հնութիւնը կը վկայեն , ասանկ ալ իրենք դեռ քիչ մը ժամանակ պիտոր ցուցընեն թէ ինչ էին իրենց հարքը , ինչուան որ ժամանակը , որ ամենայն բան կ'աւերէ , քանի մը քիչ ու տարտամ յիշատակներ միայն ձգէ : Ատեն պիտի գայ որ ձեր պատմութեան արձանագրած մեծ գործողութիւնները տարակուսի տակ պիտոր իյնան , որովհետեւ մարդիկ պիտի չկարենան անոնց նմանները գործել , և ետքի եկողներուն ալ աւելի ախորժելի ըլլալով հաւատք չընծայել այն առաքիւնութեանց որ չունին , որպէս զի իրենք իրենցմէ չամը չնան՝ պիտի ուրանան անոնց գոյութիւնը :

ՄԱՆՐԱՎԷՊՔ

Անշխորոշիւն :

Սիւլըրօլի սեպուհը պատերազմի մէջ ձախ սրունգը կորսընցուցած ըլլալով փայտէ սրունգ մը կը գործածէր : Ուրիշ պատերազմի մը մէջ ալ երբ ելեր թշնամեաց ամրութիւնները կը դիտէր՝ ուսմբ մ՝ ալ եկաւ նորէն նոյն սրունգը տարաւ : Սեպուհն առանց այլայլելու . “ Սումբը , ըսաւ , իմ սրունգներուս հետ կ'ուզէ խաղալ . բայց ալ աս անգամ ծաղր եղաւ . չէր դիտէր որ սայլիս մէջ ուրիշ սրունգ մը պատրաստ ինծի կը սպասէ ” :

Փոնդընուայի հռչակաւոր պատերազմին տաքցած ատենը Ղուկովիկոս

ժե չորս կողմը իյնող ուսմբերը ժողվել տալով , կանչեց թնդանօթաձիգներուն զօրապետը ու ժպտելով մը “ Սա գնտակները ըսաւ թշնամեաց ետ խրկէ , ես իրենցմէ ընծայ չեմ ուզեր քովս պահել ” :

Սպանիացի ասպետ մը որ մէկ աչքը կորսնցուցած էր , օր մը խաղի տուն մը կը մտնայ ու կը սկսի գնտակ խաղալ : Ինչպէս կ'ըլլայ հոն դիպուածով հարուած մ՝ ալ մէկալ աչքին կ'առնու , որով այն ալ կը կորսընցընէ : Բռանց ամենեւին այլայլելու գլխարկը գլխէն կը հանէ ու ընկերներուն դառնալով , “ Սիւլըր բարի բարեկամներ ” , կ'ըսէ ու դուրս կ'ելլէ :

Եսպիսի կարգէ դուրս դէպքեր շատ կը պատմուին նաև մեծին Վաբուլէոնի վրայ , որ թէ պատերազմաց և թէ բազմազգի դաւակցութեանց մէջ իր անշիտթ կերպովը կուսակցացը քաջալերութիւն էր , և թշնամիքը կ'ահաբեկէր : Հասարակ զինուորականի մը վրայ ալ եթէ նոյն քաջութիւնը տեսնէր , մէկէն առաջ կը քաշէր զինքը : ()ը մը պատերազմի դաշտին մէջ իր գրագիրը դիմացն առած նամակ մը գրել կու տար : Երբ միջոցին թշնամեաց կողմանէ ուսմբ մը ճայթելով իրենց երկուքին մէջ ինկաւ : Վրագիրը առանց խռովելու “ Սերախ եմ , ըսաւ , որ նամակին վրայ փողի ցանելու կարօտութիւն չունեցանք ” . ու մէկէն ծալելով Վաբուլէոնի ձեռքը տուաւ : ()արմացաւ սպարապետը , և հազարապետի աստիճանը տուաւ իրեն :